

Hoofdstuk 1 De Dag Dat Alles Anders Werd

Het was een gewone ochtend in Den Helder.

Nou ja... bijna gewoon.

Sam zat aan de keukentafel met een boterham in zijn hand toen hij iets hoorde op de radio. Zijn vader luisterde zoals altijd naar het lokale nieuws.

“Vandaag maakt de gemeente Den Helder de nieuwe burgemeester en kinderborgemeester bekend...”

Sam keek even op, maar at rustig verder. Burgemeester klinken altijd als iets voor grote mensen, dacht hij.

Aan de andere kant van de stad was Noor bezig haar tas in te pakken voor school. Ze zocht haar schrift, haar pen... en haar telefoon die natuurlijk weer ergens onder haar bed lag.

“Waar is dat ding nou weer...” mompelde ze.

Ze had geen idee dat deze dag alles zou veranderen.

Later die ochtend zaten Sam en Noor gewoon op school. Rekenen, taal, pauze, spelletjes op het plein — alles leek zoals altijd.

Tot het laatste uur.

De juf kwam de klas binnen met een vreemde glimlach.

“Kinderen,” zei ze, “zet je maar even goed.”

De klas werd stil.

Sam keek naar Noor. Noor keek terug.

“Er is groot nieuws vanuit de gemeente,” ging de juf verder. “En het gaat over iemand in deze school...”

De klas begon meteen te fluisteren.

“Wat? Wie dan?”

“Is er iemand beroemd geworden?”

“Of iets gewonnen?”

De juf wachtte tot het weer stil was.

“De gemeente Den Helder heeft vandaag de nieuwe burgemeester gekozen.”

Sam haalde zijn schouders op. Dat was vast iemand die ze toch niet kenden.

Maar toen zei de juf iets waardoor hij ineens rechtop ging zitten.

“En ook de nieuwe kinderburgemeester.”

Noor fronste. Kinderburgemeester? Dat klonk ineens een stuk interessanter.

De juf glimlachte breed.

“En die... zijn hier op school gevonden.”

Het werd doodstil in de klas.

Sam voelde zijn hart ineens sneller kloppen. Hij keek weer naar Noor. Noor keek nu ook een beetje verbaasd terug.

“Wat bedoelt u?” vroeg iemand achterin de klas.

De juf pakte een brief van haar bureau.

“De gemeente heeft gezocht naar kinderen die goed kunnen luisteren, eerlijk zijn, anderen helpen en goed kunnen samenwerken.”

Sam dacht ineens aan alles wat hij eerder had geleerd in de rechtbank met rechter Van Dijk.

Luisteren... eerlijk zijn... samenwerken...

Zijn maag voelde een beetje vreemd.

De juf keek de klas rond.

“En twee kinderen uit deze school zijn gekozen.”

Noor hield haar adem in.

“Voor de functie van burgemeester en kinderburgemeester van Den Helder.”

Er ging een golf van geluid door de klas.

“Wie dan?!”

“Zeg het dan!”

De juf knikte langzaam.

“Sam.”

Sam verstijfde.

Hij dacht even dat hij het verkeerd had gehoord.

“En... Noor.”

Noor sloeg haar hand voor haar mond.

Even gebeurde er niets.

Toen barstte de klas los.

Sam hoorde zijn naam overal. Maar het klonk ver weg, alsof hij onder water stond.

“Wij?” fluisterde hij naar Noor.

Noor kon alleen maar knikken.

De juf kwam naar voren en legde haar handen op de tafel.

“Jullie worden straks officieel uitgenodigd door de gemeente.”

Sam keek naar zijn handen. Ze trilden een beetje.

“Maar... ik ben toch gewoon Sam?” zei hij zacht.

De juf glimlachte.

“Precies daarom juist.”

Die middag konden Sam en Noor zich bijna niet concentreren.

Op het schoolplein bleven kinderen vragen stellen.

“Word je dan echt burgemeester?”

“Mag je dan alles beslissen?”

“Ga je in een groot gebouw werken?”

Sam wist niet goed wat hij moest zeggen.

“Ik weet het niet,” zei hij eerlijk.

Noor was stiller dan normaal. Ze keek vooral naar de lucht, alsof ze daar antwoorden kon vinden.

“Wat als ik het niet kan?” vroeg ze zacht terwijl ze naast Sam op een bankje zat.

Sam haalde zijn schouders op.

“Dan leren we het gewoon.”

Noor keek hem aan.

“Zoals in de rechtbank?”

Sam knikte langzaam.

“Daar moesten we ook eerst leren voordat we iets begrepen.”

Dat bleef even hangen.

Aan het einde van de schooldag stond er een auto bij de ingang.

Niet zomaar een auto.

Een nette, zwarte wagen met een officieel logo van de gemeente Den Helder op de deur.

De juf kwam naar buiten.

“Jullie worden opgehaald voor een kennismaking,” zei ze.

Sam en Noor keken elkaar aan.

“Nu al?” fluisterde Noor.

De juf knikte.

“Het begint vandaag.”

In de auto was het stil.

Sam keek uit het raam terwijl de stad voorbij trok. Straat na straat, huizen, winkels, mensen op de fiets.

Den Helder voelde ineens anders.

Groter.

Belangrijker.

Noor zat naast hem en speelde zenuwachtig met haar mouw.

“Denk je dat het moeilijk is?” vroeg ze.

Sam dacht even na.

“Waarschijnlijk wel.”

Hij keek naar haar.

“Maar we hebben al iets moeilijks gedaan toch?”

Noor glimlachte een beetje.

“De rechtbank.”

Sam knikte.

“Toen hebben we geleerd om te luisteren.”

De auto stopte bij een groot gebouw in het centrum.

Op de gevel stond:

Gemeente Den Helder

De deuren gingen open.

Een medewerker stond al te wachten.

“Welkom,” zei hij vriendelijk. “Jullie worden verwacht.”

Sam slikte.

Noor haalde diep adem.

Samen stapten ze naar binnen.

En precies op dat moment beseften ze allebei hetzelfde:

Hun leven ging net opnieuw beginnen.